

Ingen begränsning
Dahls beslut 1989-06-07

Intervjuad:

Anders Thornestedt, polisinspektör

HEM 161ms pd
enl. kap 9
särtryckslagen (1980:100)
1988-11-15
Ju. 1983:01

Tidpunkt:

1986-09-11 kl. 15.55-17.00, 20.10.20-25

Närvarande:

Gunnel Lindberg, Kjell Arne Eliasson

Anteckningar:

Gunnel Lindberg

Tidpunkt	Händelse/åtgärd	Anm
23.23 -	<p>Första samtalet om skottlossningen togs av Ulf Helin, T visste inget om vad som hänt innan han själv besvarade ett ilanrop från en piketpatrull. Det var en slump att T själv tog det samtalet. Samtidigt hörde T att kollegan bredvid, Jan Hedlund, talade med länsalarmeringscentralen om en ambulans. T frågade Hedlund om det var samma ärende, fick det bekräftat. T talade med piketen, fick veta att gärningsmannen sprungit från platsen. T gjorde ett påbyggnadsanrop i område 1, meddelade att gärningsmannen sprungit. Talade vidare med patrullen fick bekräftat att det varit skottlossning, försökte få fram fler uppgifter. T gör rutinmässigt så att han genast larmar ut om gärningsmannen flytt och sedan begär kompletterande uppgifter. T hade fortfarande områdesanropet öppet, vilket öppnar radiokön. Kommissarie Söderström kom in via det öppna anropet och frågade om det var känt vem offret var. Söderström talade om att det var statsministern. Birgitta Erolund satt vid sidan av T, T beordrade henne att föra protokoll. T tittade ej på vilket protokoll hon valde, har först i efterhand fått klart för sig att hon tog fel protokoll. Någon sa att ambulans var på plats. Koci tycktes ha fått veta om vad som skett, han kom och frågade om det var statsministern som var skjuten, fick det bekräftat.</p> <p>Radiotrafiken lades snabbt över på en särskild kanal.</p> <p>På brottsplatsen fanns en piket, kommissarie Söderström plus eventuellt ytterligare en bil. Kommissarie Dahls-gaard befann sig på Länsskillnadsgatan, han hade fått tag på ett vittne. T vill</p>	<p>T var arbetsledare bland radiooperatörerna i LC under mordnatten</p>

påminna sig att Söderström utsågs till insatschef. Det var T som fattade det beslutet.

T skickade ut bilar till bra positioner, såvitt T minns fanns det bara två bilar att tillgå, dem sände han till området kring Birger Jarlsgratan. Det var ont om bilar vid det aktuella tillfället. Det fanns inget mer T kunde göra när han sände ut de patruller han hade.

Kommissarie Rimbom befann sig i ledningscentralen, han erbjöd sig att åka till Sabbatsberg, T gav honom den uppgiften.

T gick ut med ett allanrop - det är rutin när det har varit skottlossning. T tänkte inte på att be någon patrull bekräfta om allanropet hade nått ut.

T gick aldrig ut med meddelande om vad som skett på övriga radiosystem (system 70, tunnelbanan) - tänkte aldrig på det.

T försökte få fram ett bättre signalement, de uppgifter man hade var mycket vaga, man visste inte vad man skulle leta efter, i stort sett hade man bara uppgift om åldern på gärningsmannen. T väntade på att man skulle få in mer konkreta uppgifter.

T försökte organisera så att flera patruller lösgjordes från sina uppdrag och kunde sändas till området. Uppdrog åt övriga radiooperatörer att ombesörja det.

Fick besked om att T och Brolund skulle flytta upp i ledningsrummet, vet ej vem som beslutade om det, fick intrycket av att det var Koci. Innan T lämnade sin vanliga plats gav han direktiv om att alla samtal som rörde händelsen skulle kopplas till honom och Brolund. T fungerade som speaker, Brolund förde protokollet under hela tiden de arbetade tillsammans.

T informerade Koci vid flera tillfällen - vet också att Koci lyssnade på radiotrafiken och på så sätt höll sig informerad. Koci gav inga särskilda direktiv.

Det blev en väldig radiotrafik. Flera patruller anmälde sig själva till jobben, man genomsökte gator och restauranger.

Det var besvärligt att anordna ett eftersök eftersom man inte visste vad man skulle leta efter. T kunde ha beslutat om att spärra av delar av innerstan, gjorde ej det eftersom han ville ha ett bättre signalement. Beslut om avspärrning skall fattas i LC. T väntade varje minut på att få bättre signalementsuppgifter. Det skedde inget eftersök enligt den vanliga metoden med att man lägger en ring runt området. Man använde inte det s.k. rutsystemet för systematisk eftersökning. Patrullerna på platsen tog många egna initiativ, de talade om att de skulle genomsöka ett visst ställe eller vad de hade genomsökt. De frågade också LC om vissa områden eller platser hade genomsökts. Vilka platser man har genomsökt borde framgå av protokollet - T anser att det är alltför knapphändigt, det går inte att läsa ut ordentligt av protokollet vad man egentligen har gjort. Genomsökningen av restauranger tog patrullerna själv initiativ till.

När de flyttade upp till ledningsrummet fungerade inte tekniken till att börja med, T och Brolund fick sätta sig i rummet bredvid. Kommissarie Sigurdsson kallades in, han fick i gång tekniken. T och Brolund flyttade så in i ledningsrummet. De var då ensamma där. polisledningen hade inte kommit.

T minns att man vid något tillfälle ringde från Sabbatsberg och begärde fler patruller dit för bevakning, T sände patruller.

T ville återgå till sin vanliga arbetsplats bland radiooperatörerna, tyckte inte att han fick tillräckligt grepp om verksamheten när han bara sysslade med mordet på OP. T talade med Koci. Byttes av av Ejarne Söderquist. Gav inte Söderquist några särskilda direktiv, hänvisade till protokollet.

Ställföreträdande chefen i LC, Verner Berggren, kom till LC. T informerade honom.

Resten av natten arbetade T som vanlig radiooperatör.

Anmärkningar

- o T har tjänstgjort ca två år i LC. T har fungerat som arbetsledare från den 1 februari 1986.
- o T har mycket svårt att minnas detaljer från mordnatten - har också svårt för att ange tidsuppgifter.
- o Den som får ett larm om en allvarlig händelse, t.ex. skottlossning, skall genast meddela arbetsledaren. Så skedde ej i det här fallet.
- o Ibland går inte allanrop ut - enda sättet att få veta det är att be någon patrull bekräfta om de hört anropet. T tänkte inte på att be om bekräftelse i det här fallet. Det måste bero på något tekniskt om allanropet inte har gått ut.
- o T brukar ej använda protokollet för allvarliga händelser som en åtgärds katalog - en erfaren radiooperatör skall kunna ha alla åtgärder i minnet. T räknade med att han kom ihåg de åtgärder som skulle vidtas.
- o Det ankommer på protokollföraren att se till att berörda enheter informeras, t.ex. krimjouren och vaktbolag. De delar av protokollet som rör olika underrättelser har T därför inte svarat för. T vet ej om det har fungerat på rätt sätt.
- o Om en insatschef har utsetts skall han svara för eftersöket.
- o T ansåg att man kunde byta operatör när Söderquist löste av honom. Man behöll kontinuiteten genom att Brolund satt kvar vid protokollet.
- o T anser att arbetet inte flöt så bra som det kunde ha gjorts.
- o Det hindrade arbetet att man inte kunde få vittnesuppgifter snabbare. T minns bl.a. att han kontaktade krimjouren för att höra om man inte fått fram några nya uppgifter, fick besked att förhören pågick, fick inte veta något mer senare heller.

Thornstedt har vid samtal den 24 september 1986 tagit del av och godkänt ovanstående redogörelse.

V.S.